

Arrest

nr. 175 316 van 26 september 2016
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 30 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 april 2016 met referentnummer X en met referentnummer X van 8 april 2016.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesmemories.

Gelet op de beschikkingen van 27 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DANEELS loco advocaat M. DE BUISSERET en haar advocaat BAUDTS loco advocaat C. FLAMEND en van attaché K. PAPPART, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij is in het Rijk binnen gekomen in 2012, volgens de binnenkomststempel op haar paspoort op 3 mei 2012.

Op 26 augustus 2015 dient zij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van de burger van de Europese unie in functie van haar partner in het kader van een duurzame relatie met een Belg.

Op 30 april 2015 sluit zij met haar partner een wettelijke samenwoning.

Op 25 februari 2016, met kennisgeving op 29 februari 2016, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.08.2015 werd ingediend door:

Naam: A.

Voornaam: A.

Nationaliteit: Kameroen

Geboortedatum: 03.11.1982

Geboorteplaats: Douala CMR

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: ‘de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; ...’

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, en elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar onderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Volgende bewijzen worden voorgelegd:

- verklaring wettelijke samenwoning dd. 30.04.2015: dit document toont niet aan dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar tenminste twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen, of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand aan de aanvraag. Het is dan ook te recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

- verklaringen op eer door derden met betrekking tot de aangehaalde relatie en de samenwoning van betrokkenen. Echter, gezien verklaringen op eer niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen deze niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van de aangehaalde duurzame en stabiele relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon.

- ongedateerde foto's en niet-digitaal gedateerde foto's: aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, kunnen ze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

- factuur Centre Hospitalier Universitaire Saint-Pierre dd. 03.03.2014 en 24.03.2014 op naam van betrokkene met vermelding van het adres van de referentiepersoon: deze gegevens worden niet

gestaafd door overige elementen, noch door de gegevens van het Rijksregister, en kunnen dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs dat betrokkenen als partners één jaar onderbroken hebben samengeleefd voorafgaand aan de aanvraag.

Uit het geheel van de voorgelegde gegevens en de gegevens van het Rijksregister blijkt niet dat betrokkenen elkaar tenminste twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen, noch dat betrokkenen op het moment van de aanvraag één jaar onderbroken hebben samenleefden als partners. Ze hebben geen gemeenschappelijk kind.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Over de rechtspleging

2.1. Vooreerst wordt er vastgesteld dat twee verzoekschriften zijn neergelegd tegen een zelfde bestreden beslissing, gekend onder de rolnummers 186 852 en 187 499. Wegens verknochtheid moeten deze zaken worden samengevoegd. Ter terechtzitting gaan partijen hiermee akkoord.

2.2. Ambtshalve wijst de Raad op artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) dat luidt:

"Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

Beide verzoekschriften hebben de bestreden beslissing tot voorwerp.

2.3. Het verzoekschrift gekend onder het rolnummer 186 852 werd op 30 maart 2016 ingediend. Het verzoekschrift gekend onder rolnummer 187 499 werd op 29 maart 2016 ingediend.

De verzoekende partij doet ter terechtzitting afstand van het beroep gekend onder het nummer 186 852.

2.4. Bijgevolg doet de verzoekende partij in toepassing van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet afstand van het verzoekschrift gekend onder het rolnummer 186 852.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Het eerste middel in de wetsconforme synthesememorie luidt:

"Premier moyen pris de la violation de :

la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs, notamment de ses articles 1 à 4 ;

la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, notamment ses articles 40bis, 40ter et 62 ;

L'article 40 ter de la loi du 15 décembre 1980 est formulé comme suit :

« Les dispositions du présent chapitre sont applicables aux membres de la famille d'un Belge, pour autant qu'il s'agisse :

- de membres de la famille mentionnés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° à 3°, qui accompagnent ou rejoignent le Belge;

- de membres de la famille mentionnés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 4°, qui sont les père et mère d'un Belge mineur, qui établissent leur identité au moyen d'un document d'identité et qui accompagnent ou rejoignent le Belge.

En ce qui concerne les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° à 3°, le ressortissant belge doit démontrer :

- qu'il dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale. L'évaluation de ces moyens de subsistance :

1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales;

3° ne tient pas compte des allocations d'attente ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que le conjoint ou le partenaire concerné puisse prouver qu'il cherche activement du travail.

- qu'il dispose d'un logement décent qui lui permet de recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui remplit les conditions posées à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2 du Code civil, et qu'il dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger apporte la preuve que le bien immeuble remplit les conditions requises. Lorsqu'un certificat de non-empêchement à mariage a été délivré, il ne sera pas procédé à une nouvelle enquête à l'occasion de l'examen d'une demande de regroupement familial fondée sur le mariage célébré suite à la délivrance de ce certificat, sauf si de nouveaux éléments se présentent.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans.

Aux conditions mentionnées à l'article 42ter et à l'article 42quater, il peut également être mis fin au séjour du membre de la famille d'un Belge lorsque les conditions prévues à l'alinéa 2 ne sont plus remplies. »

Quant à l'article 40 bis, § 2, 2° il dispose que :

« § 2. Sont considérés comme membres de famille du citoyen de l'Union :

[...]

2° le partenaire auquel le citoyen de l'Union est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, et qui l'accompagne ou le rejoint. Les partenaires doivent répondre aux conditions suivantes :

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est démontré :

- si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité en Belgique ou dans un autre pays de manière ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

- ou bien si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total 45 jours ou davantage ;

- ou bien si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous les deux âgés de plus de vingt et un ans;

d) être célibataires et ne pas avoir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision sur la base de l'article 167 du Code civil, et ce, pour autant que la décision ou la nullité ait été coulée en force de chose jugée. »

Première branche :

En ce que la partie adverse s'est focalisé sur l'absence de preuve d'une relation de deux ans ;

Alors que la requérante entendait démontrer qu'elle cohabite depuis au moins un an avec son partenaire au moment de l'introduction de la demande soit le 26.08.2015;

Qu'elle avait joint à sa demande de séjour plusieurs éléments de preuve de cette cohabitation d'au moins un an, ou à tout le moins un faisceau concordant d'indices:

- Plusieurs factures de l'hôpital adressées à la requérante à son adresse de résidence Goudstraat 6 à 1830 Machelen, également adresse légale de son compagnon, les premières factures - du 28.02.2014,

du 03.03.2014, et du 24.03.2014 - de l'hôpital, datant de plus d'un an avant l'introduction de la demande de séjour du 26.08.2015, factures qui prouvent que la requérante habitait de manière continue à cette adresse et ce depuis au moins un an avant l'introduction de sa demande de séjour;

- Une attestation sur l'honneur d'un témoin digne de foi en ce qu'il ne s'agit pas d'un ami ni d'un membre de leur famille, mais du curé de la paroisse qu'ils fréquentent, attestation datée du 25 août 2015, dans laquelle il affirme que le couple cohabite depuis près de deux ans ;

Que la partie adverse n'explique pas pourquoi elle considère que ces éléments concordants ne peuvent être retenus comme preuve d'une cohabitation ininterrompue d'un an du couple ;

Que ce faisant, la partie adverse ne respecte pas son obligation de motivation prévue à l'article 62 de la loi du 15.12.1980 et en ne tenant pas compte de tous les éléments de preuve déposés viole l'article 40 ter de la loi même loi lu en combinaison avec l'article 40bis."

3.2. De verwerende partij legt geen nota neer.

3.3. Uit het middel blijkt dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht in samenlezing met artikel 40bis van de vreemdelingenwet.

Zij betwist dat niet afdoend zou bewezen zijn dat zij haar partner niet minstens twee jaren kent en drie maal heeft ontmoet gedurende een periode van 45 dagen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 40bis van de vreemdelingenwet luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing:

§ 1

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) [beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;](2)

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) [ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen;](4)

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde

geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.

(...)"

De bestreden beslissing wijst de aanvraag af omdat volgens de verwerende partij niet op afdoende wijze is aangetoond dat de verzoekende partij met de referentiepersoon een duurzame relatie heeft rekening houdend met de voorgelegde stukken.

Bij de aanvraag heeft de verzoekende partij om het bestaan van haar relatie aan te tonen een verklaring van wettelijke samenwoning gevoegd die evenwel zoals de bestreden beslissing stelt te recent van aard is om te voldoen aan het bepaalde in artikel 40bis van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij houdt evenwel voor al meer dan twee jaren voor het indienen van de aanvraag een relatie te hebben met de referentiepersoon waarbij ook werd bewezen dat zij en haar partner elkaar minstens drie maal hebben ontmoet gedurende 45 dagen.

Het is niet betwist dat de verzoekende partij in mei 2012 het Rijk is binnen gekomen.

Bij haar aanvraag legde de verzoekende partij tal van verklaringen van derden voor die telkens bevestigen getuige te zijn van een liefdesrelatie tussen de verzoekende partij en haar partner. Bij deze verklaringen werd telkens een kopie gevoegd van de identiteitskaart zodat zij kunnen getoetst worden aan de werkelijkheid, in tegenstelling tot het motief van de bestreden beslissing dat stelt dat de waarachtigheid van deze verklaringen niet kunnen gecontroleerd worden.

Zo is er de verklaring van de priester van Vieux-Genappe die op 25 augustus 2015 getuigt dat de verzoekende partij en haar partner bijna twee jaren samenwonen en hij hen meermaals heeft ontmoet. De ondertekening van de verklaring stemt overeen met de handtekening op diens identiteitskaart. Ook de ex-vrouw van de referentiepersoon bevestigt op 25 augustus dat de verzoekende partij meer dan twee jaren samenwoont met haar partner. Ook deze handtekening onder de verklaring stemt overeen met de gegevens van de identiteitskaart die wordt voorgelegd. Tevens bevestigen V.L. D. en P.L. (vermoedelijk zus partner van de verzoekende partij) dat de verzoekende partij en haar partner elkaar kennen sedert 2012 en sedert begin 2013 samenwonen. Tevens zijn er verklaringen van de heer en mevrouw N., waarvan de identiteitskaart van één van hen is toegevoegd, en die wellicht oom en tante zijn van de verzoekende partij ter bevestiging van de relatie van bijna twee jaren. De zoon van de partner van de verzoekende partij, wiens identiteitskaart ook is toegevoegd in kopie, bevestigt dat diens vader en de verzoekende partij sedert 2012 een koppel zijn. Hetzelfde geldt voor de verklaring van N.A.N. en van V.D. en van O.M.M. en van C.F.K. Enkel de verklaringen van N.M.J. en van A.M. zijn niet vergezeld van stukken die aantonen dat de ondertekenaar van de verklaring de persoon is voor wie hij zich uitgeeft. Het is dan ook kennelijk onredelijk te stellen dat al de verklaringen niet in aanmerking kunnen genomen worden omdat deze niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden.

Voorts wordt er een factuur bijgebracht uitgaand van het Centre Hospitalier Universitaire Saint Pierre op naam van de verzoekende partij en verzonden naar het adres, waarvan geweten is blijkens de gegevens van de administratief dossier dat dit het pand is waar de partner van de verzoekende partij woont en hetgeen hij huurt sedert 29 juni 2012. Deze factuur is opgesteld naar aanleiding van verstrekte zorgen geleverd op 3 maart 2014, zodat minstens kan aangenomen worden dat toen al de verzoekende partij haar partner kende

Voorts legde de verzoekende partij tal van foto's voor waarvan sommige niet gedateerd zijn en andere data bevatten onder meer van 13 november 2013 en waarvan de Raad niet kan uitmaken, gelet op het administratief dossier zoals het hem voorligt, of de data al dan niet digitaal zijn vermeld.

In het licht van al de overgemaakte stukken komt het de Raad voor dat in casu de verwerende partij op onzorgvuldige wijze is omgesprongen met de voorgelegde stukken en dat de verklaringen op eer, mede gelezen in samenhang met het factuur en sommige gedateerde foto's, niet correct of minstens op niet kennelijke wijze werden beoordeeld en tot de conclusie leidde dat de verzoekende partij niet op afdoende wijze haar duurzame relatie, dit wil zeggen een relatie die al twee jaren bestond voor de aanvraag en waarbij is aangetoond dat de verzoekende partij haar partner minstens drie maal heeft ontmoet gedurende 45 dagen, aantoonde.

In die mate is de materiële motiveringsplicht en artikel 40bis van de vreemdelingenwet geschonden, wat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing zijnde de weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, zijnde de tweede bestreden beslissing, vervat in de kennisgeving van de bestreden beslissing, niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan de verzoekende partij zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep met rolnummer 187 499 ten laste te leggen van de verwerende partij.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep met rolnummer 186 852 ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers 187 499 en 186 852 worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 186 852.

Artikel 3

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 4

De kosten van het beroep met rolnummer 187 499, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 5

De kosten van het beroep met rolnummer 186 852, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN